

«Було кілька запитів на виробництво макетів HIMARS» — інтерв'ю COO Метінвесту Олександра Мироненка Radio NV про військове виробництво і допомогу Групи ЗСУ

Операційний директор Групи Метінвест Олександр Мироненко в інтерв'ю Radio NV розповів про виготовлення фейкової зброї, що вводять в оману окупантів, величезний попит на протимінні трали та співпрацю з військовими.

— Це дуже нетипове виробництво. У який момент ви почали займатися макетами військової техніки? Як до вас звернулися щодо цього? Чи можете про це розповісти?

— Це виробництво триває вже понад рік. І звернулися до нас військові, як це буває зазвичай. Вони прийшли зі своїми потребами й запитали, чи можна зробити такі речі, такі макети, які допоможуть нам вводити в оману ворога, або робити фальшпозиції.

Звісно, ми подивилися насамперед на креслення цих макетів. Та розпочали виробництво. Перші екземпляри були не дуже вдалі, але потім разом з військовими ми допрацьовували кожен варіант і кожен екземпляр цієї фейкової зброї. І наразі вони відповідні оригіналу. І працюють дуже добре, згідно з тими відгуками, які ми отримуємо від військових.

Це проєкт, який ми виконуємо разом з нашими військовими. Насправді це дуже важлива робота.

— А як визначається вдалість макета? Чи він має бути дуже схожим на певне озброєння, на певний вид військової техніки? Які параметри?

— Параметри дуже прості. Це відповідність оригіналу, щоб його не можна було відрізнити від оригіналу, коли за ним спостерігають з дрона або з інших засобів розвідки.

І ключовий показник: коли по макету прилітає, це значить, що він виконує свою функцію дуже вдало. І ворог витрачає свої дуже дорогі боєприпаси, щоб уразити те, що вироблено з дерева та пластмаси, а не справжню зброю, яка працює по них у відповідь.

— Чи можете ви сказати, про які види техніки йдеться?

— Зараз наше основне виробництво — це радянські гаубиці Д-20, Д-30 та американські зразки гаубиць М777. І також декілька видів радіолокаційних станцій та РЕБів.

Було кілька запитів на виробництво макетів HIMARS. Декілька екземплярів ми зробили, і вони зараз теж працюють.

— Тобто, якщо говорити про те, чи було в Україні започатковане виробництво HIMARS, то ми можемо сказати «так» (сміється — ред.).

— Звичайно. Вони навіть рухаються і змінюють позиції. І вони виглядають, як справжні автомобілі, виконують свою функцію.

— Чи могли б ви розповісти, як створювали команду? Це нетипове завдання, і, мабуть, мають бути «гнуцькі» люди, з певними професійними характеристиками.

— Щодо команди, то це було дуже легко, тому що в нас дуже багато спеціалістів, які мають певний досвід роботи з металургійними агрегатами, з іншою технікою. Тому це було нескладно зробити. Усі люди у нас налаштовані патріотично. І будь-який запит, який ми отримуємо від військових (це стосується не лише макетів, а й іншого), наші працівники виконують з великим натхненням та великим задоволенням.

Тому нам здебільшого потрібен це запит — що треба військовим; креслення — як це зробити; і матеріали, з яких це має бути виконано. І після цього наші люди це роблять з великим задоволенням. І все це безплатно передається нашій армії.

— Можливо, військові з вами ділилися відео, як росіяни знищують такі макети. Що ви бачили? Чи можете розповісти? Що, можливо, найбільше враження на вас справило чи викликало посмішку?

— З того, що я бачив, були вражені гаубиці, про які я вже казав. І було завдано авіаудару дуже дорогою ракетою, вартістю під півтора мільйона доларів, по такому фейковому РЕБу, який розміщувався недалеко від наших позицій.

Ці відео ми отримуємо безпосередньо від хлопців, яким ми передавали ці макети. Вони з вдячністю висилають нам подібні відео після того, як той чи інший макет уражено, або навіть інколи передають певні сувеніри.

— А сувеніри — це що? Частина ракети? Якийсь уламок?

— Частину ракети вони не можуть передати, тому що її забирають на дослідження, а якісь невеличкі речі, які залишаються, вони нам передають для музею нашої перемоги.

— Мабуть, подібне виробництво може бути й у нашого ворога. Такі макети використовували вже давно й у багатьох війнах. Що нам відомо про ворога, який може займатися тим самим?

— Чесно скажу, про виробництво подібних речей у ворога мені відомо не дуже багато, але я впевнений, що вони також використовують такі макети. Наскільки вони мають успіх у використанні? Мені важко сказати, тому що я не маю інформації, як часто наші хлопці вражають такі фейкові цілі.

Я все ж сподіваюся, що ми працюємо більше по реальній зброї та по реальній живій силі, яка атакує наші позиції.

— А як надходять замовлення? Це Генштаб надсилає, скажімо, лист: нам потрібно на грудень чи лютий 20 HIMARS, п'ять гаубиць M777. Як це відбувається?

— Ми більше працюємо безпосередньо з бригадами, які виконують завдання на передньому краї. І у нас з командиром кожної бригади є вже дуже великий досвід відносин.

Вони напряму звертаються до нас, і кажуть: «Нам потрібно те і те на такі напрямки». І ми вже, виходячи з наших виробничих можливостей, виконуємо ці замовлення та спрямовуємо фактично на всі напрямки — від Херсонщини до Бахмута. І макети, й багато чого іншого.

— Особливість такого виробництва, мабуть, полягає в тому, щоб воно було секретним. Як зберігати безпеку цього виробництва, щоб просто якийсь російський навіть не агент, а симпатик за пляшку горілки не видав цю локацію?

— По-перше, це виробництво за межами наших підприємств. По-друге, люди, які працюють на цьому виробництві, вже перевірені часом і дуже патріотичні. Тому ми їм повністю довіряємо, від них не може йти якийсь витік інформації.

І, по-третє, ми не розповідаємо, куди й кому ми передаємо конкретні макети, на яких напрямках вони використовуються. Також не розповідаємо, де й на яких локаціях відбувається це виробництво.

Ми намагаємося дотримуватися режиму максимальної секретності, щоб не давати ворогу жодної інформації про подібні виробництва.

— **Метінвест почав виробляти протимінні трали. Ще є проєкт Сталевий Фронт? Розкажіть про це більше, будь ласка.**

— Щодо проєкту Сталевий Фронт Ріната Ахметова. Він фактично почав працювати на наступний день після початку російського вторгнення. І цей проєкт створено, щоб фінансувати й допомагати всім нашим військовим, які боронять країну. У межах цього проєкту ми передаємо продукти, які виробляємо самостійно в нашій компанії. Це й укриття, і «ловці ланцетів», і мінні тралі вже передаємо, й макети. Є багато іншого, що ми виробляємо та передаємо нашій армії.

А також, так би мовити, є комерційна частка — це те, що бізнеси Ріната Ахметова купують і передають безпосередньо війську. Це дрони, машини, приціли й багато іншого, що закуповується у великих обсягах.

Проєкт функціонує, залежно від потреб, що виникають на певному етапі часу й на певному етапі війни. Тому що спочатку це було будівництво фортифікацій, бронезилети, потім укриття. І після цього — дрони, багато чого іншого.

— **Ми розуміємо, що є величезний попит на протимінні тралі. Чи можна говорити про те, скільки їх потрібно? Можливо, хоча б приблизна цифра. І скільки вже зараз можемо виробляти?**

— Цей виріб може бути пошкоджений, тому що він працює безпосередньо з мінами. Попит на нього дуже великий. Він може вимірюватися десятками або сотнями одиниць.

Те, що ми зараз виробляємо, — це трал КМТ-7, який встановлюється на танки. Згідно з радянськими кресленнями, ми розробили аналог цього тралу. І він встановлюється на танки радянського зразка, може пробивати ці мінні загородження, коли виконуються певні штурмові дії.

Можливість, яку ми маємо сьогодні, — це виготовлення п'яти тралів на місяць. І плюс те, що пошкоджуться набагато частіше, — це катки на цих тралах. Тому їх ми робимо більше.

Трал можна забрати, відремонтувати, поставити раму трала, поставити на неї нові катки. І після цього використовувати його знову. Тому щодо рам і корпусів цих тралів — це п'ять штук. Щодо катків під трали, то це десь до 20 комплектів на місяць.

— **Дуже болюча тема для всіх українців — це питання Маріуполя. Пам'ятаємо, якою трагедією закінчилася тимчасова окупація росією цього українського міста. Центральним підприємствами Маріуполя були два металургійні комбінати — завод Ілліча і, звичайно, Азовсталь. Що зараз відбувається з цими підприємствами під окупацією росіян?**

— Наскільки мені відомо, Азовсталь отримала великі пошкодження в результаті штурмових дій, що там відбувалися, — за героїчної оборони хлопців, які до останнього моменту перебували на комбінаті. Щодо комбінату Ілліча, то наразі в мене немає точної інформації, які пошкодження він отримав.

Про їхній стан можна буде казати лише тоді, коли ми повернемося до нашого Маріуполя, на ці підприємства й оглянемо їх. Тоді можна буде сказати, в якому вони стані, як їх відновлювати. А зараз я не хотів би користуватися чутками або неперевіреною інформацією.

— **Російські пропагандистські медіа повідомляли, що одному з кланів, які підпорядковуються Рамзану Кадірову, диктатору Чечні, нібито було передано в управління, здається, і завод Ілліча, і Азовсталь. Що це означає?**

— На мій погляд, це означає не управління, а пограбування, тому що про жодне відновлення чи щось таке інше не може йтися. На мій погляд, вони не здатні відновити ці виробництва. Тому є великий ризик, що їх можуть досить сильно розграбувати.

